

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/310/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613201298
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5613201298.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov Mgr. Miroslava Šeptáka a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bratislava, Žabotova č. 2/B, IČO: 36 866 881, proti odporcovi: T. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. I., B. M. č. XXX/X, t. č. bytom I., O. W. č. XXX/XX, o zaplatenie 783,71 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/44/2013-66 zo dňa 16. apríla 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

V nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 708 ods. 1, § 710 Obchodného zákonníka, § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 365,13 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 365,13 Eur od 20.6.2008 do zaplatenia, ktorú sumu súd povolil odporcovi splácať v 20,- Eur mesačných splátkach, vždy do každého 15. dňa toho ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou výroku tohto rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že účastníci uzavreli dňa 18.10.2006 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Dňa 6.8.2007 účastníci uzavreli Zmluvu o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte s tým, že výšku a dátum účinnosti debetného limitu banka oznámi majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky doručeného na adresu na zasielanie výpisov v zmysle zmluvy. Listom zo dňa 16.6.2008 navrhovateľ odstúpil od Zmluvy o uvedenom účte dňom doručenia oznámenia v súlade s príslušnými ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok. Ku dňu 19.6.2008 bol na uvedenom účte evidovaný nedoplatok 414,58 Eur pozostávajúci z povoleného debetného limitu, úrokov a poplatkov. Z listu navrhovateľa mal súd preukázané, že odporcovi bol povolený limit prečerpania vo výške 11.000,- Sk. Okresný súd vyhovel návrhu len v časti povoleného debetného limitu v sume 365,13,- Eur, keďže navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno - nepreukázal, z čoho pozostával rozdiel medzi ním uplatnenou sumou a výškou

povoleného prečerpania, nepreukázal, že medzi účastníkmi konania bolo platne dojednané zaplatenie úrokov z úveru, poplatkov, či sankčného úroku; nestačil len odkaz na Sadzobník poplatkov, pretože zmluva uzavretá medzi účastníkmi je zmluva spotrebiteľská a vzťahujú sa na ňu normy spotrebiteľského práva.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok okresného súdu v zamietajúcej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Na základe uzavretej Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb sa navrhovateľ zaviazal zriadiť pre odporcu osobný účet. Odporca svojím podpisom vyhlásil, že obdržal obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy a zaviazal sa ich dodržiavať. Na základe návrhu majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte navrhovateľ poskytol odporcovi službu Povolené prečerpanie na osobnom účte vo výške 365,13 Eur a zároveň sa odporca zaviazal neprekročiť tento limit povoleného prečerpania. Odvolateľ poukázal na ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka, ktoré umožňuje časť obsahu zmluvy určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú stranám známe alebo sú k zmluve pripojené. V danom prípade bol vo všeobecných obchodných podmienkach určený debetný úrok, resp. sankčný poplatok, ktorý bolo možné účtovať v prípade nepovoleného prečerpania úveru a o ktorom odporca vedel. Nakoľko odporca porušil zmluvu tým, že na jeho účte bol dosiahnutý debet v nepovolenom rozsahu, navrhovateľ odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu príslušného debetného zostatku. Ten však nereagoval. Na základe tejto skutočnosti došlo dňa 19.6.2008 k vyrovnaniu nevyrovnanej výšky debetného zostatku odporcu navrhovateľom vo výške 417,55 Eur, čo je vyjadrené vo výpise z účtu odporcu pod položkou „vyrovnanie zostatku zatv. účtu“. Z uvedeného titulu sa preto navrhovateľ v tomto konaní domáha zaplatenia sumy rovnajúcej sa nevyrovnanej výške debetného zostatku na odporcovi. V zmysle čl. III bodu 23 Všeobecných obchodných podmienok v prípade, ak účet odporcu dosiahne debetný zostatok, je navrhovateľ oprávnený účtovať si sankčný poplatok, ktorého výška je stanovená podľa príslušného sadzobníka poplatkov, ktorý navrhovateľ zverejňuje spôsobom uvedeným v čl. I bode 7 Všeobecných obchodných podmienok. Spolu s uplatnenou istinou požadoval navrhovateľ aj sankčný úrok a zákonný úrok z omeškania. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave z 10.11.2009 sp. zn. 21 Cob/40/20099, v ktorom súd uviedol, že žiaden právny predpis a ani spotrebiteľské právne normy nevylučujú uplatnenie nároku na úrok z omeškania a zmluvnú pokutu. Na záver odvolateľ poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie okresného súdu nebolo dostatočne odôvodnené.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil v zamietajúcom výroku a v závislom výroku o trovách konania. Vo zvyšnej časti ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

V posudzovanej veci bolo odporcovi na základe Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v nadväznosti na poskytnutú službu „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ umožnené využívať finančné prostriedky na osobnom účte do výšky debetného limitu. Z dôvodu nepovoleného prečerpania finančných prostriedkov a nedoplnenia zostatku na účte navrhovateľ odstúpil od zmluvy a požiadal odporcu o vrátenie debetného zostatku do troch dní od doručenia oznámenia. Predmetom konania tak bolo následne vrátenie uvedenej sumy vrátane sankčného úroku, úroku z omeškania a trov konania.

V odvolacom konaní bola spornou otázkou, či v súvislosti s odstúpením od zmluvy mohol navrhovateľ uplatňovať okrem vrátenia sumy debetu na osobnom účte a úrokov z omeškania aj tzv. sankčný úrok. Krajský súd sa v tomto smere stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý poukázal na neplatnosť dohody o sankčnom úroku, keďže tento bol len predmetom úpravy Sadzobníka poplatkov a nie priamo obsiahnutý v zmluve, z ktorej odvodzoval odvolateľ svoj nárok. V prípade tzv. sankčného úroku sa jednalo v podstate o zmluvnú pokutu, na platné dojednanie ktorej sa vyžaduje písomná forma (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Písomná forma však nemôže byť dodržaná odkazom zmluvy na všeobecné obchodné podmienky, sadzobníky a podobne. Takáto forma je totiž zachovaná, ak je dohoda o zmluvnej pokute (sankčnom úroku) obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu dohody a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Neobstoja preto námietky odvolateľa, ktorý poukazoval na možnosť dojednať časť zmluvy odkazom na všeobecné obchodné podmienky. Tie totiž mohli síce dokresliť vzťahy medzi účastníkmi, nie však zakotviť tak dôležitý inštitút, ako je zmluvná pokuta. Navyše je nutné poukázať na neprijateľný spôsob zmeny Sadzobníka poplatkov (jeho súčasťou bol aj sporný sankčný poplatok), ktorý bez ohľadu na vôľu odporcu od 1.7.2012 formuluje vyššiu sankčnú úrokovú sadzbu. Uvedené zjavne svedčí o tom, že poplatky neboli v danom prípade výsledkom dohody účastníkov, ale jednostranne prejavenej vôle navrhovateľa.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.). V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, resp. mu žiadne trovy nevznikli.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.